

Posłuchaj

()

Wnętrze pewnego włoskiego kościoła – Albert Schindler

Ewangelia na 23. Niedzielę po Pięćdziesiątnicy

> Mt 9, 18-26 Onego czasu: Gdy Jezus mówił do rzesz, oto książę pewien przystąpił i pokłonił Mu się, mówiąc: «Panie, córka moja chwilę temu skonała, ale pójdź, włóż na nią rękę Twoją, a żyć będzie». A wstawszy Jezus szedł za nim wraz uczniami swymi. I oto niewiasta, która przez dwanaście lat cierpiała na krwotok, podeszła z tyłu i dotknęła się kraju szaty Jego. Bo mówiła sobie w duszy: «Bylem się tylko dotknęła Jego szat, będę zdrowa». A Jezus, obróciwszy się i ujrzawszy ją rzekł: «Ufaj, córko, wiara twoja uzdrowiła cię». I uzdrowiona była niewiasta od onej godziny. A gdy Jezus przyszedł do domu księcia i ujrzał fletnistów i tłum zgiełk czyniący, mówił: «Odstąpcie, nie umarła bowiem dzieweczka, ale śpi». I wyśmiewano się z Niego. A gdy tłum wyrzucono, wszedł i ujął rękę jej, i powstała dzieweczka. I rozeszła się wieść o tym po wszystkiej onej ziemi.

Homilia księdza Jakuba Wujka TJ

Dzisiejsza historia nie ma w sobie nic inszego, jedno wszystko wdzięczne a pocieszne rzeczy, tak iż słusznie nazwana jest Ewangelią, to jest wesołą nowiną a poselstwem dobrym, bo gdyby dziś do nas nowinę przyniesiono, że się taki lekarz zjawił

na świecie, któryby uczynić mógł, co tu Pan Chrystus uczynił, wierzę, żeby wszyscy Bogu dziękowali, że nam zesłał lekarza takiego i wszyscyby się cisnęli do niego. A cóż nam chrześcijanom czynić przystoi, którzy dziś tę nowinę słyszymy i tego prawego lekarza, prawego Pana i Zbawiciela między sobą mamy, który z Boskiej swej siły wszystko może, a z przyrodzonej dobroci wszystkich jest gotów wspomóc? A czegoż innego szuka z tymi cudami swymi, jeno abyśmy Go za prawego Zbawiciela uznali, miłowali i wyznawali? Bo i w starym zakonie przeto Pan Bóg cuda okazywał, aby wszyscy uznali i wiedzieli, że On jet Pan Bóg nasz, mocny a wierny. Azaż to nie wielka moc jednej godziny tak ciężką chorobę i samą śmierć oddalić? Azaż to nie wierność, że się Pan Chrystus tym obiema tak łaskawym stawił? O jakoż to słodki Pan każdemu, a litości Jego nade wszystkie sprawy i uczynki Jego. A tu każdy widzi, co jest za pożytek z tej Ewangelii świętej, którą wszystką jako najkrócej wyprawimy.

Marek i Łukasz święty tę świętą historię szerzej opisują, iż jeden arcybożnik, to jest książę albo przełożony na bożnicą imieniem Jair, przystąpił do Pana i, upadłszy do nóg Jego, dał mu cześć i chwałę, i prosił Go bardzo pilno, mówiąc: „Panie, córka moja dopiero skonała, ale pójdź, a włóż na nią rękę swoją, a wnet będzie żywa”. Wiele ich, czytamy w Piśmie Świętym, którzy się w swych potrzebach do Pana uciekali, a żaden nigdy nie był opuszczony. Oto i tu przystąpił do Chrystusa ten pan zacny, przystąpiła i ta chora niewiasta, a oboje, czego żądli, wszystko otrzymali. A to wszystko na naukę a na pociechę naszą, abyśmy się takoż i my, każdy w swej potrzebie, do Niego udawali. Jako nas i prorok Dawid napomina, mówiąc: „Przystąpcie do Niego, a oświecajcie się, a oblicza wasze nie będą zawstydzone”.

A jeśli mnie spytasz, jako masz przystąpić do Niego, nauczy cię i to dwoje ludzi, bo obacz z jaką pokorą, z jaką nabożną a

pilną modlitwą, z jaką wiarą i nadzieją oni przystąpili. Ten szlachetny człowiek upadł u nóg Pańskich – oto masz pokorę – i prosił Go bardzo a pilnie – oto masz gorącą a zapaloną modlitwę. „Pójdź, włóż rękę na umarłą córkę moją, a wnet będzie żywa” – oto masz żywą wiarę acz niedoskonałą. Większa była u tej chorej niewiast, która, takoż znając niegodność i plugastwo swoje, nie śmiała się Panu na oczy ukazać, ale pokornie przystąpiwszy z tyłu, dotknęła się podołku[1] szaty Jego. Bo tak mówiła w sercu swojem: „Iż pewnie, jeśli się tylko dotknę odzienia Jego, będę uzdrowiona”.

Tu widzimy prawą wiarę, wielką wiarę, mocną wiarę, której i po dziś Kościół święty powszechny, przez tę niewiastę figurowany, naśladuje, który wierzy, iż Pan Chrystus nie tylko sam przez się leczy i uzdrawia, ale i przez Ciało swoje i przez sługi swoje, i przez szaty swoje. I przestawa Kościół na słowie Chrystusowym, na podołku Pańskim, na chustce Pawłowej, na cieniu Piotrowym i ma to wszystko za wielkie świętości dla Chrystusa głowy, od której ta wszystka moc pochodzi, i przetoż Kościół chrześcijański nie tylko Ciało Pana Chrystusowe, ale i szaty Jego i relikwie świętych Jego, jako statki i naczynie Ducha Świętego zawsze miał w uczciwości[2]. Jako i Naaman prosił Elizeusza proroka, aby mógł z sobą wziąć nieco ziemi świętej, i bracia Józefowi wzięli i przenieśli kości jego jako świętości. Także i ta uboga niewiasta okazała swoją wielką a prawdziwie katolicką wiarę, kiedy tak myślała: „Obym się jeno mogła dotknąć tego świętego człowieka szaty, jako najdroższej świętości, wnet by mi pomogło”. Jakoż i inszym wielu ludziom często pomagała ona ich wielka wiara ku Panu Bogu, którą przy relikwiach albo świętościach rozmaitych świętych okazywali, gdy się ich z uczciwością dotykali. O czem u Augustyna św., Ambrożego św. i innych starszych doktorów wiele czytać możesz. Bo jeśli szaty Pana Chrystusowej z wiarą bez bałwochwalstwa używali na uzdrowienie rozlicznych chorób swoich, jeśli na dotknienie trupa Elizeuszowego umarli powstawali, a czemuż nas kto ganić ma, że my takoż kości kości świętych, przybytki Ducha Świętego, w uczciwości mamy?

Wiedziałać dobrze ta niewiasta, żeć ona moc nie z szaty pochodziła; wiemy takoż i my, że to nie pochodzi z kości świętych, ale od Boga, który wszystko poświęca.

Modlitwa

Módlmy się. Odpuść, prosimy Cię, Panie, przewiny ludu Twojego; i w miłosierdziu Twoim uwolnij nas od więzów grzechowych, któreśmy zaciągnęli skutkiem naszej ułomności. Przez Pana naszego Jezusa Chrystusa, Syna Twojego, który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego Bóg przez wszystkie wieki wieków. Amen.

1 dolnego brzegu, kraju

2 w poważaniu, we czci

Jak podobał Ci się ten wpis?

Kliknij na gwiazdkę, by go ocenić!

Oceń

Średnia ocena / 5. Policzone głosy:

Jeszcze bez oceny. Bądź pierwszy!

Jeśli podobał Ci się ten wpis ...

Obserwuj nas na mediach społecznościowych!

Related